

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1. lit. a) i c), art. 14 ust. 1, art. 24 ust. 1 art. 73, art. 78 lit. b) I art. 135 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) należy interpretować w ten sposób, że dostawa towarów i udzielenie pożyczki, których dokonano zgodnie z umową zawartą między instytucją integrującą i integrowanym producentem stanowią odrębne i niezależne transakcje (distinct and independent) dla celów podatku VAT lub w ten sposób, że jest to jednolita (single) transakcja, której podstawa opodatkowania obejmuje, oprócz świadczenia wzajemnego za towary objęte dostawą, odsetki za udzieloną pożyczkę?
- 2) Jeżeli drugi sposób interpretacji jest zgodny z dyrektywą VAT, czy dyrektywę tę można interpretować – jeśli chodzi o jednolitą (single) transakcję, która obejmuje dostawę towarów podlegającą podatkowi VAT i świadczenie usług zwolnione z podatku VAT – w ten sposób, że transakcja stanowi wyjątek od zasady ogólnego charakteru podatku VAT? Jeżeli tak to jakie kryteria muszą wystąpić?
- 3) Czy na odpowiedź na powyższe pytania ma wpływ, a jeśli tak to w jakim zakresie, okoliczność, że instytucja integrująca może świadczyć nowe usługi na rzecz integrowanego producenta, zgodnie z umową i na jego wniosek lub może nabywać produkty rolne produkowane przez integrowanego producenta?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 6 maja 2015 r. przez Rzeczpospolitą Polską od wyroku Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie T-257/13, Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa C-210/15 P)**

(2015/C 236/38)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie T-257/13 Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/123/UE z dnia 26 lutego 2013 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 981) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽¹⁾, w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 28 763 238,60 EUR oraz 5 688 440,96 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu wyrokowi zarzut błędnej wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1698/2005 polegającej na uznaniu, że warunkiem przyznania wsparcia przechodzenia na wcześniejsze emerytury jest obowiązek prowadzenia przez przekazującego gospodarstwo komercyjnej gospodarki rolnej przed przekazaniem tego gospodarstwa, podczas gdy z przepisów tych wynika wymóg prowadzenia gospodarki rolnej (komercyjnej lub niekomercyjnej) przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa oraz zakaz prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej przez przekazującego gospodarstwo po przekazaniu tego gospodarstwa.

Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej wymóg prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej w okresie poprzedzającym przekazanie gospodarstwa nie wynika z prawa Unii. Z art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1698/2005 wynika wymóg prowadzenia działalności rolniczej przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa, jednak działalność w tym okresie mogła mieć zarówno komercyjny, jak i niekomercyjny charakter. Ponadto przepisy te zakazują prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej przez przekazującego gospodarstwo po przekazaniu tego gospodarstwa.

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 67, s. 20.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen kasacionen syd (Bułgaria) w dniu 11 maja 2015 r. – Wasilka Iwanowa Gogowa/Ilija Dimitrow Iliew

(Sprawa C-215/15)

(2015/C 236/39)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen kasacionen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wasilka Iwanowa Gogowa

Strona pozwana: Ilija Dimitrow Iliew

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprawę dotyczącą „przyznawania, wykonywania, przekazywania, pełnego lub częściowego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej” w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) w związku z art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, w której można stosować art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2201/2003, stanowi przyznana sądowi cywilnemu przez ustawę możliwość rozstrzygnięcia sporu w wypadku różnicy zdań rodziców w przedmiocie podróży dziecka za granicę oraz wydania dokumentów tożsamości, jeśli znajdujące zastosowanie przepisy materialnoprawne przewidują wspólne wykonywanie tych uprawnień rodziców względem dziecka?
- 2) Czy podstawy do ustalenia jurysdykcji krajowej stosuje się w sprawach cywilnych dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, gdy orzeczenie zastępuje fakt prawny mający znaczenie dla administracyjnej procedury dotyczącej dziecka, a mające zastosowanie przepisy przewidują przeprowadzenie tej procedury w określonym państwie członkowskim Unii Europejskiej?